

[Finansministeren]

enskomstforhandlinger. Jeg er i den vanskelige situation, at jeg som arbejdsgiver og forhandler på nuværende tidspunkt for det første ikke har udtaget mine krav til forhandlingerne, for det andet at jeg – hvis jeg havde det – ikke kunne udtale mig om det, og for det tredje har mine modparter ikke udtaget deres krav endnu, så derfor kan jeg heller ikke rigtig forholde mig til disse krav. Jeg må desværre være mindre konkret, end jeg normalt har lyst til at være.

Men jeg kan så måske sige, at jeg har siddet her som offentlig arbejdsgiver og lyttet til den appel, der er kommet fra en række af Folketingets partier til arbejdsmarkedets parter. Jeg betragter mig altså i denne sammenhæng som en af arbejdsmarkedets parter, og dér har jeg selvfølgelig noteret mig den opfordring, der er kommet bredt fra ordførerne, vel allerstærkest udtrykt af den konservative ordfører, fru Pia Christmas-Møller, til, at vi nu skulle få gjort noget ved denne sag i forbindelse med de kommende forhandlinger. Jeg vil gerne sige, at det behøver arbejdsministeren ikke at fortælle mig én gang til. Jeg har noteret mig den appel, der er kommet fra et stort flertal i Folketinget.

Jeg vil i øvrigt gerne komme med nogle ganske få bemærkninger om mine principielle holdninger, og det kan så være et signal til mine modparter i de kommende forhandlinger om den offentlige overenskomst.

Jeg vil gerne her fra Folketingets talerstol minde om noget, som jeg for nylig havde lejlighed til at sige til parterne på arbejdsmarkedet i forbindelse med regeringens børnepolitiske initiativer. Jeg ved godt, at det ikke helt er det, debatten i dag drejer sig om, men alligevel. Jeg sagde, at hvis man i forbindelse med de kommende overenskomstforhandlinger rejser krav, der drejer sig om at forbedre småbørnsfamiliernes vilkår – og det mener jeg ofte har noget med hele vores ligestillingsdiskussion at gøre – så skal man på forhånd vide, at man har en arbejdsgivermodpart, der har forståelse for de synspunkter, der ligger bag sådanne krav.

Jeg kan i og for sig udtrykke det fuldkomne parallelt for så vidt angår den praktiske gennemførelse af de ligelønshensigter, som Folketinget har udtrykt ved den ligelønsløve, vi har gennemført: i det omfang, man måtte rejse krav, der er med til at sikre, at vi også reelt får den ligeløn, som vi ønsker os, har man en arbejdsgivermodpart, som vil vise forståelse over for det synspunkt.

Jeg er så i øvrigt som arbejdsgivermodpart nødt til for en sikkerheds skyld at sige, at vi må forvente, at der også ved de kommende overenskomstforhandlinger kun bliver plads til løsninger inden for en meget stram økonomisk ramme, men det siger jeg bare for en god ordens skyld, så det ikke kan misforstås.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Det var ikke min mening hverken at genere finansministerens fødeegn eller arbejdsministerens valgområde og boligområde. Når jeg trak Holstebroprojektet frem, var det, fordi det var udtryk for en solstrålehistorie, man kan få frem, når man gør nogle ting målrettet. Det har tydeligvis været nødvendigt i Holstebro, selv om der er to så udmærkede medlemmer af Tinget og regeringen, som har deres rod i Holstebro. Så ikke et ondt ord om Holstebro – det skal jeg nok huske.

I øvrigt vil jeg sige, at LO har udvidet Holstebroprojektet til en lang række andre byer. Esbjerg, Helsingør, København, Sønderborg og Åbenrå er nogle af de byer, som kan forvente det samme.

Jeg vil også gerne sige, at arbejdsministeren har fået det oplæg, som jeg refererede til i min tale. Jeg skal nok lade være med at afkræve ham nogle præcise tilkendegivelser, men vil sige, at jeg håber, at arbejdsministeren vil læse det og lade sig inspirere af det.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg vil starte med at sige, at jeg synes, vi har haft en god og en seriøs debat. Jeg skal lade være med at udtale mig om, hvorvidt det har noget at gøre med, at det hovedsagelig er kvinder, der har deltaget i den. Det er ikke sådan, at vi ikke har været uenige, det har vi sandelig, men jeg synes alligevel, at det har været en god debat.

Der er i hvert fald én ting, jeg sådan småfrysende kan glæde mig over, og det er, at alle undtagen Fremskridtspartiet har tilkendegivet, at de ønsker, at arbejdsmarkedets parter tager den debat, vi har haft i dag, højtideligt. Og jeg skal ikke mindst sige tak til arbejdsministeren, fordi han ville orientere parterne om – jeg synes, det er meget vigtigt, at det bliver gjort – at ordførerne for alle partier med undtagelse af Fremskridtspartiet faktisk finder, at dette er alvorligt, og at vi må have gjort noget ved det. Vi